

NIEOBMOWNY (1) *ai*

A pl subst nieobm(o)wn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie mający skłonności do obmawiania, nie będący obmówcą: iáko Święty Páweł nápomina Bifkupow/ y infzych flug kościelnych/ kthorych tefz náutza/ áby żony mieli wierne/ nieobmowne/ y trzezwie. KrowObr 223.

Cf **OBMOWNY**

ZZa